

4/10/2021

Ομιλία του Προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία, Αλέξη Τσίπρα, στην κοινή συνεδρίαση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας και του Πολιτικού Συμβουλίου του κόμματος

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Μπαίνουμε σε μία περίοδο μεγάλης κοινωνικής έντασης, ανασφάλειας και αβεβαιότητας, σε όλα τα πεδία.

Από την πανδημία που ακόμα μας απειλεί, το αφόρητο κύμα της ακρίβειας για τα νοικοκυριά, την ανεργία και την επισφάλεια, ως την ενεργειακή και κλιματική κρίση και τις παγκόσμιες γεωπολιτικές ανακατατάξεις.

Και σε τέτοιες περιόδους ανασφάλειας και αβεβαιότητας είναι γνωστό ότι πάντοτε βρίσκουν πρόσφορο έδαφος να βγουν ξανά στην επιφάνεια οι εφιάλτες της ιστορίας.

Οι δυνάμεις του μίσους και του ρατσισμού.

Για να σπείρουν φόβο και βία.

Και επιτρέψτε μου να ξεκινήσω την εισήγησή μου με τα αποκρουστικά φαινόμενα ακροδεξιάς βίας που είδαμε τις προηγούμενες μέρες σε ένα Λύκειο της Θεσσαλονίκης.

Είναι το ίδιο Λύκειο που όταν πριν τρία χρόνια μαθητές του αναρτούσαν πανό με το σύνθημα «η Δημοκρατία ξεπουλά τη Μακεδονία», κανείς από όσους σήμερα κρατάνε αποστάσεις και δήθεν ξαφνιάζονται, δεν έδειξε να ενοχλήθηκε.

Προφανώς δεν αναφέρομαι σε όλους όσους ειλικρινώς ενοχλούνται από αυτό που συμβαίνει και ξαφνιάζονται, αλλά για την πλειοψηφία των ΜΜΕ και των φωνών που ακούμε στον δημόσιο διάλογο.

Αντιθέτως μάλιστα, πολλοί ήταν αυτοί που έσπευσαν να ενσωματώσουν αυτό το σύνθημα ως μια εκδοχή έκφρασης του πατριωτισμού της νεολαίας μας.

Ήταν τότε που η ΝΔ του κ. Μητσοτάκη βρέθηκε στα ίδια συλλαλητήρια, για τη δήθεν προδοτική Συμφωνία που σήμερα ξέχασε ότι είναι προδοτική και καλώς

ξέχασε, μαζί τότε με τη Χρυσή Αυγή, που ακόμα ήταν κόμμα του ελληνικού Κοινοβουλίου.

Σήμερα δυόμισι σχεδόν χρόνια μετά, η ναζιστική συμμορία με απόφαση της ελληνικής δικαιοσύνης είναι εγκληματική οργάνωση και είναι στη φυλακή, ωστόσο η μάχη ενάντια σε ό,τι εκπροσωπεί είναι εκεί έξω.

Και είναι χρέος μας, χρέος κάθε δημοκρατικού πολίτη, κάθε νέας και κάθε νέου, να κάνουμε ό,τι περνά από το χέρι μας για να μην ξαναζήσουμε αυτόν τον εφιάλητη της φασιστικής βίας.

Και είναι υποχρέωση της κυβέρνησης και του κ. Μητσοτάκη να αφήσουν τις ίσες αποστάσεις προκειμένου να χαϊδεύουν τα αυτιά του ακροδεξιού τους ακροατηρίου.

Η χυδαία και ανιστόρητη θεωρία των δύο άκρων, δεν αποτελεί μόνο άθλια επίθεση στην Αριστερά και στην ιστορία της, ταυτόχρονα αποτελεί και ξέπλυμα και εξιλέωση της ακροδεξιάς.

Και αυτό είναι εξαιρετικά επικίνδυνο.

Φτάνει λοιπόν με το φόρο αίματος στο πρόσωπο του Παύλου Φύσσα, του Σαχζάτ Λουκμάν και όλων όσων υπέστησαν τη ναζιστική φρίκη.

Ως εδώ.

Και ας αναλάβουν όλοι τις ευθύνες που τους αναλογούν.

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Ξεκίνησα την ομιλία μου με μια αναφορά στη μεγάλη ανασφάλεια και στη μεγάλη αβεβαιότητα που αισθάνεται σήμερα ο μέσος πολίτης και αυτό είναι το μεγάλο ζήτημα που πρέπει να δούμε κατάματα, να δούμε τις αιτίες και να προσπαθήσουμε να δώσουμε απαντήσεις.

Σε αυτές τις συνθήκες, απαιτείται από τις πολιτικές δυνάμεις και κυρίως από τις κυβερνήσεις να λειτουργήσουν ως εγγυητές της ασφάλειας και της κοινωνικής συνοχής, προκειμένου να μην κυριαρχήσει ο φόβος, το χάος και η απόγνωση μπροστά στις τρομακτικές δυσκολίες που έχει να αντιμετωπίσει ο κάθε πολίτης.

Δυστυχώς όμως, η πατρίδα μας έχει την πιο ακατάλληλη κυβέρνηση για αυτήν την ιστορική περίοδο.

Έχουμε μια κυβέρνηση που αντί να λύνει προβλήματα, γεννά περισσότερα.

Έχουμε ένα πρωθυπουργό που κάθε μέρα κάνει όλο και πιο δύσκολη τη ζωή των Ελληνίδων και των Ελλήνων.

Και κυβερνά πλέον με την ανοχή και όχι με την εμπιστοσύνη των πολιτών.

Στο πιο κρίσιμο πρόβλημα που αντιμετωπίζει η ελληνική κοινωνία εδώ και ενάμιση χρόνο, ο κ. Μητσοτάκης παίζει διαρκές κρυφό με την πραγματικότητα.

Ενάμιση χρόνο μετά και με σχεδόν 15.000 χαμένες ζωές, ο κ. Μητσοτάκης έχει αφήσει την Ελλάδα στο έλεος του ιού.

Χθες ξεπεράσαμε ένα ακόμη αρνητικό κατόρθωμα. Ξεπεράσαμε σε αριθμό απωλειών τη Σουηδία.

Θυμάστε που η Σουηδία ήταν το παράδειγμα προς αποφυγήν γιατί δεν έκανε λοκντάουν και ήταν το αρνητικό μέτρο σύγκρισης, μιας και έχει παρόμοιο πληθυσμό με αυτόν της χώρας μας, και μας έλεγαν όλοι διαρκώς, ευτυχώς που εμείς ακολουθήσαμε μια πολιτική διαφορετική και δεν γίναμε σαν τη Σουηδία.

Ε, την ξεπεράσαμε τη Σουηδία παρά τα τρία σκληρά λοκντάουν που έχουν επιβληθεί. Την ξεπεράσαμε σε αριθμό θανάτων. 300 θάνατοι εβδομαδιαίως καταγράφονται στη χώρα και είναι σαν αυτό να συμβαίνει κάπου αλλού, κανείς δεν ασχολείται.

Και είμαστε στις χειρότερες θέσεις στην Ευρώπη ενάμισι χρόνο μετά την έναρξη της πανδημίας.

Αφού ενδιάμεσα ο κ. Μητσοτάκης πανηγύρισε δυο τουλάχιστον φορές τη νίκη επί της πανδημίας.

Και αφού έγινε ο πρώτος πρωθυπουργός στην ΕΕ που μείωσε τις δαπάνες για τη δημόσια υγεία σε καιρό πανδημίας.

Και έκανε την πανδημία αφορμή για να μοιράσει κρατικό χρήμα στην επικοινωνιακή αυλή του.

Αφού τα έκανε όλα αυτά και αφού απέτυχε παταγωδώς και με τον εμβολιασμό, πολύ αρνητικά τα νούμερα, σήμερα φαίνεται να ρίχνει λευκή πετσέτα.

Άλλωστε όλοι οι ήρωες της πανδημίας, οι επιτυχημένοι του επιτελικού κράτους είναι σήμερα σχεδόν όλοι παρελθόν.

Από τον υπουργό Υγείας, τον υφυπουργό Υγείας και τον υπουργό Πολιτικής Προστασίας έως τον επικεφαλής του ΕΟΔΥ, είναι όλοι παρελθόν από την κυβέρνηση του.

Και τι μας έχει μείνει για τη διαχείριση της κρίσης;

Μας έχει μείνει ένας ακροδεξιός και άσχετος με το αντικείμενο Υπουργός.

Ένα υπουργείο Πολιτικής Προστασίας που φτιάχτηκε ένα βράδυ πριν τον ανασχηματισμό, μόνο και μόνο για να στηθεί ένα άθλιο επικοινωνιακό φιάσκο, αλλά τελικά μαθαίνουμε ότι δεν θα αναλάβει, δεν θα υπάρχει στο χαρτοφυλάκιο αυτό, το αντικείμενο της διαχείρισης της πανδημίας.

Και τί μας έμεινε ακόμα, και μια Επιτροπή Εμπειρογνομόνων που αγνοείται η τύχη και τα πεπραγμένα της, από τη στιγμή που με διάφορους τρόπους η κυβέρνηση εξασφάλισε τη σιωπή της.

Και η χώρα μας από τον Αύγουστο και μετά είναι διαρκώς στις τελευταίες χώρες ανάμεσα σε 30 της Ευρώπης, σε θανάτους ανά εκατομμύριο πολιτών.

Και είναι 20^η στην Ευρώπη και τελευταία ανάμεσα στις χώρες του Νότου, στην εμβολιαστική κάλυψη, με μόλις το 55% των πολιτών να έχει κάνει και τις δύο δόσεις.

Ένα εκατομμύριο συμπολίτες μας άνω των 50 ετών δεν έχει εμβολιαστεί. Είναι πολύ μεγάλο νούμερο.

Ένας στους τέσσερις άνω των 80 ετών δεν έχει εμβολιαστεί.

Γιατροί φωνάζουν για τις ελλείψεις στα δημόσια νοσοκομεία.

Κάποιοι μάλιστα έφτασαν στο σημείο να παραιτηθούν μαζικά.

Τα σχολεία δεν συμπλήρωσαν μήνα ανοιχτά και μετρούν χιλιάδες κρούσματα, αφού οι τάξεις είναι ασφυκτικά γεμάτες. Ανοίγουν δύο συνεχόμενες χρονιές ακριβώς όπως κλείσανε.

Νέα λοκντάουν αρχίζουν και επανέρχονται στον ορίζοντα.

Η Θεσσαλονίκη ξανά ζει την επανάληψη του περσινού σκληρού Οκτώβρη-Νοέμβρη.

Και η κυβέρνηση είναι στον κόσμο της και ο κ. Μητσοτάκης διαρκώς ρίχνει τις ευθύνες για αυτή την κατάντια είτε στους πολίτες είτε στο ΣΥΡΙΖΑ.

Αλλά δυστυχώς η πανδημία δεν είναι το μόνο πεδίο όπου η κυβέρνηση έχει εγκαταλείψει τους πολίτες στην τύχη τους.

Γιατί το ίδιο συμβαίνει και στην οικονομία.

Από τον Ιούλιο φωνάζαμε – και καταθέσαμε και σχετική επερώτηση – για το κύμα ακρίβειας που βλέπαμε να έρχεται.

Η απάντηση που έδινε η κυβέρνηση δια του αρμόδιου Υπουργού ήταν ότι όλα είναι υπό έλεγχο και το μόνο που έχουν να κάνουν οι πολίτες είναι να γκουγκλάρουν για να βρουν στο διαδίκτυο χαμηλές τιμές.

Και φτάσαμε Οκτώβρη, για να μας σκάσει το κακό στα χέρια.

Οι οικογένειες που έκαναν το λογαριασμό για να βγει ο χειμώνας, βλέπουν μπροστά τους ένα βουνό.

Και όσο και να γκουγκλάρει κάποιος δεν θα βρει πειστική απάντηση πως μπορεί να τα βγάλει πέρα ένα νοικοκυριό όταν αυξάνονται ταυτόχρονα και εκθετικά, οι τιμές στα τρόφιμα, το ρεύμα και τα καύσιμα.

Οι επιχειρήσεις – ακόμα και αυτές που κινήθηκαν κάπως το καλοκαίρι – τώρα μετρούν φουσκωμένους λογαριασμούς, τρέμουν τη μέρα που θα έρθει η παύση των αναστολών και δεν θέλουν να φαντάζονται καν τι μπορεί να τους φέρουν τα νέα lockdowns.

Οι χιλιάδες αγρότες που έχασαν το βιός τους είτε από τα ακραία καιρικά φαινόμενα του περασμένου χειμώνα και του καλοκαιριού, είτε από τις καταστροφικές πυρκαγιές, τώρα δυσκολεύονται να σηκώσουν κεφάλι, με τα κόστη να εκτοξεύονται, την εφοδιαστική αλυσίδα να περνά τεράστια κρίση και την παραγωγή να ρημάζει.

Και θα αναρωτηθεί κάποιος;

Μα καλά, κυβερνούν τόσο καιρό. Δύο και πλέον χρόνια. Παντού τα έχουν κάνει λάθος;

Κάπου θα τα έχουν πάει καλά.

Πράγματι, θα έλεγα με απόλυτη επίγνωση αυτού που λέω, υπάρχει ένας τομέας στον οποίο οι άριστοι όντως πράγματι αρίστευσαν.

Και αυτός είναι ο τομέας εξυπηρέτησης λογής συμφερόντων.

Των δικών τους, των ανθρώπων τους, των φίλων τους, των χορηγών τους. Όσων ζουν πέρα και πάνω από αυτό που ονομάζουμε καθημερινότητα των απλών ανθρώπων.

Με τρόπο μεθοδικό, σχεδόν χειρουργικό, ο κ. Μητσοτάκης και οι συνεργάτες του έχουν βάλει κάτω την περιουσία του ελληνικού λαού και τη μοιράζουν κατά το δοκούν.

Τη μοιράζουν μάλιστα στο σκοτάδι, αστραπιαία, πριν τους πάρουν είδηση.

Και όταν τους πάρουν, το πλιάτσικο είτε θα αποσιωπηθεί είτε θα βαφτιστεί «στρατηγική επένδυση» ή με το πιο εύηχο «μεταρρύθμιση».

Μεταρρύθμιση όπως η ρευστοποίηση της περιουσίας των Ελλήνων με τον πτωχευτικό, για χάρη των τραπεζών και των funds.

Μεταρρύθμιση όπως η ιδιωτικοποίηση της επικουρικής ασφάλισης για να κερδοσκοπήσουν τα funds και ο λογαριασμός των 70 δις που θα έρθει μετά, αργότερα, να πάει στους πολίτες.

Μεταρρύθμιση όπως ο αποκλεισμός των περίπου 40.000 νέων από τα Πανεπιστήμια, για να γίνουν η πελατεία των κολεγιαρχών.

Και βεβαίως «Στρατηγική Επένδυση», όπως αυτές τις στρατηγικές επενδύσεις που είδαμε το προηγούμενο διάστημα την εκχώρηση της ΔΕΗ και του ΑΔΜΗΕ στους ιδιώτες.

Την ώρα μάλιστα που επείγει ο δημόσιος έλεγχος και η κρατική παρέμβαση για να μην εκτοξευθούν οι λογαριασμοί του ρεύματος και παράλληλα για να μπορέσει η χώρα να οργανώσει μεθοδικά και με ασφάλεια την ενεργειακή της μετάβαση.

Αλλά αυτά είναι ψιλά γράμματα μπροστά στην δήθεν ελπιδοφόρα προοπτική, τα δημόσια δίκτυα να ανήκουν στον έλεγχο ενός Αυστραλιανού fund που ζημίωσε με 2 δις το Βρετανικό κράτος από τη διαχείριση των υδάτων.

Και είναι τόσο κοινωνικά επωφελές το σχέδιο της κυβέρνησης για τον εκσυγχρονισμό της ΔΕΗ, που στην ερχόμενη ΑΜΚ το ελληνικό δημόσιο δεν θα συμμετέχει, ώστε να διατηρήσει το όπλο της ισχυρής μειοψηφίας, παραδίδοντας όμως το δικαίωμα της πλειοψηφίας.

Εκτός από αυτά τα μεγάλα κόλπα που βαφτίζονται μεταρρυθμίσεις, υπάρχουν και αυτά, ίσως μικρότερα, ίσως και αυτά μεγάλα, που αποσιωπώνται.

Τα deals των κυβερνητικών και των ημέτερων.

Αυτά που θάβονται πολύ βαθιά κάτω από τον αχό της κυβερνητικής προπαγάνδας και του ψέματος.

Τα χρήματα, το κρατικό χρήμα στα ΜΜΕ με τη λίστα Πέτσα και το περιβόητο πρόγραμμα σκόιλ ελικίκου.

Τα δώρα στα αλουμινάδικα που έφτιαχναν μάσκες και τα μπακάλικα που εισήγαγαν αντισηπτικά.

Οι δεκάδες εκατοντάδες απευθείας αναθέσεις, έχουμε χάσει πια τον λογαριασμό και το ύψος του χρήματος.

Τα εκατομμύρια στην Palantir και τη Cisco με δώρο τα προσωπικά δεδομένα χιλιάδων μαθητών, γονιών και εκπαιδευτικών.

Το βόλεμα του γαλάζιου κομματικού στρατού που επέστρεψε μετά βαϊών και κλάδων, με αυξημένες μάλιστα αμοιβές, στα πόστα που απομύζησε για δεκαετίες.

Σε όλα αυτά λοιπόν, έχουν πάρει άριστα. Και αναμένεται να πάρουν ακόμα καλύτερους βαθμούς στη διαχείριση των μεγάλων κονδυλίων του Ταμείου Ανάκαμψης, όπου δεν έχει γίνει καμία ουσιαστική συζήτηση, ούτε για τους στρατηγικούς στόχους και κυρίως ούτε για τη διαχείριση αυτών των κονδυλίων.

Θέλω να θυμίσω ότι είχαμε προαναγγείλει ότι θα πάρουμε πρωτοβουλίες για τη διαφάνεια στη διαχείριση αυτών των πόρων, με πρόταση ακόμα και για τη σύσταση Ειδικής Επιτροπής στη Βουλή, διακομματικού κοινοβουλευτικού ελέγχου και πρέπει να επανέλθουμε σε αυτό.

Σε αυτά λοιπόν έχουν πάρει άριστα.

Στο να κάνουν υπόγειες συμφωνίες, να μοιράζουν δημόσιο χρήμα, να ξεπουλάνε δημόσια περιουσία.

Να κρύβουν τελικά τους πραγματικούς στόχους τους για να κυβερνούν εξυπηρετώντας συμφέροντα.

Επιτρέψτε μου να πω κάτι. Πιστεύω ότι με όλα αυτά που συμβαίνουν, με όλα αυτά που ζούμε εδώ και δύο χρόνια δεν είναι πιστεύω υπερβολή, αυτό που ακούστηκε, όχι από τα δικά μου χείλη, από δικούς μας βουλευτές, από τα χείλη άλλων αρχηγών κομμάτων της αντιπολίτευσης, ότι αυτό που μας κυβερνά δεν είναι κυβερνητικό σχήμα αλλά το «Μαξίμου ΑΕ». Δεν το είπα εγώ, αλλά το προσυπογράψω.

Σε αυτά τα πλαίσια θα ήταν ανόητο να περιμέναμε ότι αυτή η κυβέρνηση θα εξαιρούσε από τις πάγιες πρακτικές της, τον τομέα της εθνικής άμυνας.

Μια κυβέρνηση που έχει πάρει διαζύγιο οριστικό με την έννοια του δημόσιου συμφέροντος. Που έχει πάρει διαζύγιο οριστικό με την έννοια της διαφάνειας, της αξιοκρατίας.

Μια κυβέρνηση με τόσο βαρύ ιστορικό πεπραγμένων στη διαχείριση του δημόσιου χρήματος αυτά τα δύο χρόνια.

Πώς θα ήταν δυνατό να πράξει διαφορετικά εκεί που για δεκαετίες υπήρχαν οι κότες που γεννούσαν τα χρυσά αυγά;

Και πώς θα ήταν δυνατόν, παρά τις καλές προθέσεις που οφείλουμε όλοι να έχουμε στα ζητήματα αυτά, πώς θα ήταν δυνατόν μια τέτοια κυβέρνηση κανείς να την εμπιστευτεί και μάλιστα με κλειστά μάτια;

Να υπογράψει σε λευκό χαρτί.

Ο κ. Μητσοτάκης κληρονόμησε από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ μια διαπραγμάτευση με τη γαλλική κυβέρνηση που βασίστηκε στις εισηγήσεις των αρμόδιων στρατιωτικών επιτελείων στην προοπτική σύναψης μιας επωφελούς αμυντικής συμφωνίας και ταυτόχρονα πέραν της αμυντικής συνεργασίας και μιας διαπραγμάτευσης που είχε ως αντικείμενο την αγορά φρεγατών, που επαναλαμβάνω οι εισηγήσεις του Γενικού Επιτελείου Ναυτικού μας είχε προτείνει ως αναγκαίες

Και τι έκανε;

Αντί να προχωρήσει, από εκεί που είχαμε σταματήσει, να προχωρήσει την συμφωνία αν όχι το 2019, το καλοκαίρι του 2020 και να εξασφαλίσει την διπλωματική και αμυντική στήριξη που χρειαζόταν τότε η χώρα από την Γαλλία απέναντι στην πιο επιθετική Τουρκία της τελευταίας 25ετίας, ακύρωσε την τελευταία στιγμή αυτή τη συμφωνία. Και όταν ο πρωθυπουργός τότε συνάντησε κατ'ιδίαν τους πολιτικούς αρχηγούς, τόσο σε εμένα όσο και στους άλλους, μας είπε ότι η χώρα δεν έχει την οικονομική δυνατότητα να αγοράσει φρεγάτες για αυτό δεν προχωρώ.

Και ως αντιστάθμισμα προς την Γαλλία, τη στάση της οποία χρειαζόμαστε θετική στο Συμβούλιο Κορυφής στη ΕΕ, μας ζήτησε να κατανοήσουμε και να στηρίξουμε μια αγορά την οποία δεν είχαν προκρίνει τα Γενικά Επιτελεία, την αγορά πολεμικών αεροσκαφών, αντί πολεμικών πλοίων, την αγορά των Rafale. Μια αγορά 18 αεροσκαφών σχεδόν ύψους 2,5 δις.

Και περάσαμε από τότε τέσσερις μήνες με το τουρκικό ερευνητικό πλοίο Oruc Reis να παραβιάζει συστηματικά τα κυριαρχικά μας δικαιώματα φτάνοντας κοντά στα 6 ναυτικά μίλια από το Καστελόριζο και στα 8,5 από τη Ρόδο.

Με την Ελλάδα χωρίς καμία στήριξη, όχι στο πεδίο, αλλά ούτε στα ευρωπαϊκά συμβούλια, ανήμπορη να εξασφαλίσει έστω και τις ελάχιστες ευρωπαϊκές κυρώσεις έναντι της Τουρκίας.

Σήμερα, λοιπόν, και αφού η Ελλάδα, μια υπερχρεωμένη χώρα, επωμίστηκε όλο το αμυντικό, διπλωματικό και οικονομικό κόστος αυτής της παλινδρόμησης και της κωλυσιεργίας του κ. Μητσοτάκη, έρχεται και μας προτείνει να στηρίξουμε μια νέα αμυντική συμφωνία, που ξαφνικά έγινε εφικτή, που συνοδεύεται όχι μόνο από την αγορά φρεγατών, αλλά από την αγορά και φρεγατών και κορβετών, ύψους περίπου 5 δις ευρώ.

Και αναρωτιέμαι: Αυτό που δυο χρόνια πριν κρίθηκε ανυπέρβλητα ακριβό για τις δημοσιονομικές μας δυνατότητες, τί έγινε σήμερα και κρίνεται εύλογο;

Σήμερα που εντωμεταξύ έχουμε δαπανήσει επιπλέον 2,5 δις για τα Ραφαλ.

Και έχουμε υποσχεθεί λίγες ημέρες πριν πάλι αυτοβούλως χωρίς καμία διαβούλευση και καμία εισήγηση και καμία γνώση των Αρχηγών των αρμόδιων Επιτελείων, ανέβηκε στη ΔΕΘ και εξήγγειλε και επιπλέον 6 Ραφάλ στα 18.

Και πού θα φτάσει εν τέλει ο λογαριασμός για μια χώρα το χρέος της επί Μητσοτάκη έχει εκτοξευθεί πάνω από 220% του ΑΕΠ;

Δεν έχουμε αλήθεια διδαχθεί τίποτα από τη κρίση που μας οδήγησε στα μνημόνια;

Ξαναγυρίσαμε ξαφνικά μετά από 8 χρόνια σκληρής λιτότητας και εθνικής περιπέτειας στη χρυσή δεκαετία του 2000;

Στην εποχή του Άκη και του Γιάννου;

Και αυτοί, άλλωστε, στο όνομα της ενίσχυσης της αποτρεπτικής ικανότητας της χώρας έναντι της Τουρκικής απειλής, έκαναν ό,τι έκαναν. Ή τα ξεχάσαμε όλα αυτά.

Αλλά εδώ το πρόβλημα δεν είναι μόνο αυτό.

Η συμφωνία έχει και σοβαρότατες ελλείψεις και προβλήματα.

Πρώτα από όλα γιατί δεν δεσμεύει την Γαλλία να στηρίξει την Ελλάδα έναντι τουρκικών παραβιάσεων στην υφαλοκρηπίδα της και κυρίως στην ήδη οριοθετημένη ΑΟΖ της με την Αίγυπτο.

Εκεί δηλαδή που στην πραγματικότητα και στο πεδίο γίνονται οι τουρκικές παραβιάσεις στη θάλασσα.

Και επιπλέον, το οποίο θεωρώ εξαιρετικά σημαντικό, διότι εκθέτει τις ελληνικές ένοπλες δυνάμεις σε γαλλικές στρατιωτικές αποστολές πολύ μακριά από την ελληνική και την ευρωπαϊκή επικράτεια, σε εμπόλεμες περιοχές όπως το Σαχέλ της Αφρικής.

Και σας καλώ να αναρωτηθούμε όλοι μαζί τι μπορεί να σημαίνει αυτό, όχι μονάχα για τους Έλληνες στρατιώτες που θα βρεθούν εκεί και την διακινδύνευση τους, αλλά και για την διακινδύνευση της χώρας σε μια περίοδο και σε μια εποχή ασύμμετρων απειλών από ακραία φονταμενταλιστικά κέντρα.

Για να είμαι δηλαδή σαφής, από τη συμφωνία αυτή η Γαλλία δεν υποχρεούται, να μας στηρίξει ούτε στην ΑΟΖ μας, ούτε 7 ναυτικά μίλια ανατολικά της Κρήτης εκεί όπου δεν έχουμε επεκτείνει κυριαρχία, όπου πριν λίγες μέρες, ήταν ανενόχλητο τουρκικό πολεμικό πλοίο που παρενοχλούσε ερευνητικό. Δεν υποχρεούται από τη συμφωνία αυτή η Γαλλία να μας στηρίξει.

Ενώ την ίδια στιγμή εμείς είμαστε υποχρεωμένοι να στείλουμε Έλληνες στρατιώτες να πολεμήσουν στο Σαχέλ όπου έχουν σκοτωθεί δεκάδες Γάλλοι στρατιώτες.

Είναι ξεκάθαρο ότι μια τέτοια συμφωνία, στο βαθμό που δεν υπάρξουν άμεσα διορθώσεις, στα επίμαχα σημεία, δεν μπορεί γίνει αποδεκτή από τον ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία.

Και οι διορθώσεις μπορούν να γίνουν είτε επί του ιδίου του κειμένου, είτε αν αυτό θεωρηθεί ως υπερβολή αφού έχει ήδη υπογραφεί και εμείς δεν ερχόμαστε εδώ να καταθέσουμε προτάσεις για τις προτάσεις, αντιπολιτευτικές κορώνες, αλλά θέλουμε να είμαστε επί της ουσίας δημιουργικοί, καλούμε την κυβέρνηση να εξασφαλίσει δημόσιες δηλώσεις.

Μια σαφή τοποθέτηση από τη γαλλική κυβέρνηση με ρηματική διακοίνωση ή με δημόσια υπεύθυνη δήλωση της ίδιας της γαλλικής κυβέρνησης μέσω των εκπροσώπων της ότι θα συνδράμει τη χώρα εάν χρειαστεί και εάν παραβιαστούν κυριαρχικά της δικαιώματα. Ταυτόχρονα μια ξεκάθαρη και σαφή τοποθέτηση από την πλευρά της κυβέρνησης του Υπ. Εθνικής Άμυνας, του υπουργού Εξωτερικών του ίδιου του πρωθυπουργού ότι δεν πρόκειται να διακινδυνεύσει να στείλει Έλληνες στρατιώτες σε εμπόλεμη περιοχή του Σαχέλ ή σε καμία εμπόλεμη περιοχή μακριά από την ελληνική και τη γαλλική επικράτεια.

Ειδάλλως επαναλαμβάνω αν αυτό δεν υπάρξει ως διασφάλιση είναι μια συμφωνία που εμείς δεν μπορούμε να την αποδεχθούμε.

Επιτρέψτε μου όμως, διότι το πρόβλημα είναι ακόμα πιο βαθύ από τη συμφωνία σε σχέση με τις στρατηγικές του επιλογές της κυβέρνησης. Στην εθνική άμυνα και στην εξωτερική πολιτική.

Γιατί εδώ έχουμε να κάνουμε με μια ριζική αλλαγή σε πάγιες θέσεις της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής και σε ξεκάθαρη απομάκρυνσή μας από τον εθνικό στόχο, η χώρα να αποτελεί πυλώνα ειρήνης και σταθερότητας στην περιοχή.

Και εξηγούμε :

Πρώτον :

Σε αντίθεση με την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ που πρόσεχε και το κάθε ευρώ με την ταυτόχρονη όμως έγνοια για λελογισμένη ενίσχυση της αποτρεπτικής μας δύναμης, ο κ. Μητσοτάκης επιλέγει να μας γυρίσει στην εποχή της αλόγιστης κούρσας των εξοπλισμών.

Και 18 Ραφάλ και επιπλέον 6 Ραφάλ και κορβέτες και φρεγάτες και μια αστρονομική επένδυση, μην το ξεχάσω ίσως αυτό είναι το μεγαλύτερο σκάνδαλο, θα αναφερθώ αργότερα. Αστρονομική επένδυση στο κέντρο εκπαίδευσης της Καλαμάτας. Που εμείς το διαπραγματευόμασταν 3 φορές κάτω από την τελική τιμή που τώρα μας παρουσιάζει ως μεγάλη επιτυχία η κυβέρνηση Μητσοτάκη.

Όλα αυτά εκτοξεύουν το λογαριασμό σε περισσότερο από 10 δις ευρώ.

Και μάλιστα χωρίς να υπολογίζουμε την ένταξη της Ελλάδας, όπως διατυμπανίζουν, τουλάχιστον προς ώρας μόνο σε συζητήσεις και στο πρόγραμμα των F35. Που θα είναι επιπλέον με 2-2,5 δις. Εάν συμβεί.

Ερώτημα : Το αντέχουμε αυτό δημοσιονομικά ;

Σε μια χώρα που το χρέος της είναι πλέον πάνω από 220% του ΑΕΠ της, όπου σχεδόν 15.000 άνθρωποι έχουν πεθάνει από την πανδημία, τον τελευταίο χρόνο, ο προϋπολογισμός για την άμυνα αυξήθηκε μεταξύ 2020-2021 κατά 41% ενώ ο αντίστοιχος προϋπολογισμός για την υγεία μειώθηκε κατά 12,5%.

Ερωτώ, είναι λογικό αυτό;

Και ενώ γύρω μας σφυρίζουν δισεκατομμύρια, δεν ακούμε απολύτως τίποτα για την ενίσχυση της ελληνικής αμυντικής βιομηχανίας.

Η ελληνική αμυντική βιομηχανία που είναι σε τροχιά διάλυσης δεν παίρνει ούτε ένα ευρώ, έστω ένα μικρό κομμάτι από αυτόν τον τεράστιο προϋπολογισμό των 10 επιπλέον δις ευρώ.

Είναι λογικό αυτό;

Δεύτερον, σε αντίθεση με την κυβέρνηση τη δική μας που υπηρετούσε το δόγμα της ενεργητικής πολυδιάστατης εξωτερικής πολιτικής, ο κ Μητσοτάκης προωθεί μια υπερκινητική μεν αλλά παθητική εξωτερική πολιτική.

Που καθιστά τη χώρα από πυλώνα ειρήνης και ασφάλειας στη περιοχή σταδιακά σε δυτικό προκεχωρημένο φυλάκιο, σε ευρωπαϊκή ασπίδα στην Ανατολική Μεσόγειο και εσχάτως και σε μέρος εκστρατευτικών σωμάτων πολύ πέρα από αυτήν.

Σε σχέση με τις ΗΠΑ ακούμε ότι είναι διατεθειμένος να κάνει κάτι που ποτέ δεν δέχτηκε κανένας πρωθυπουργός της μεταπολίτευσης, ως πιστός και προβλέψιμος σύμμαχος, μας είχε πει πριν πάει να συναντήσει τον Τράμπ. Τότε που υπερασπίστηκε την δολοφονία Ιρανού στρατιωτικούς στο Ιράκ αν θυμάστε, λίγο πριν συναντήσει τον Τράμπ.

Τι πρόκειται να κάνει. Πρόκειται να αποδεχτεί, από ότι μαθαίνουμε, ελπίζουμε όχι, μια επ'αόριστον συμφωνία όπου η χώρα μας θα απεμπολεί για πάντα το δικαίωμα να ανανεώνει την παραμονή των αμερικανικών δυνάμεων στη Σούδα και ταυτόχρονα θα εκχωρεί για πάντα κυριαρχικά δικαιώματά της στο έδαφός της. Καμία άλλη κυβέρνηση στη μεταπολίτευση δεν το έκανε αυτό. Είχαν μια λογική όλες οι κυβερνήσεις που ανανεώναν κάθε ένα χρόνο, κάθε περισσότερα χρόνια, ανανεώναν, δεν εκχωρούσαν επ' αόριστον κυριαρχικά δικαιώματα.

Και μάλιστα όλα αυτά σε μια περίοδο που οι ψυχροπολεμικές εντάσεις και με την Ρωσία εντείνονται.

Χωρίς μάλιστα να υπάρχει οποιαδήποτε δέσμευση για στήριξη από τις ΗΠΑ, της κυριαρχίας και των κυριαρχικών δικαιωμάτων της Ελλάδας στο Αιγαίο.

Ενώ δηλαδή θα μπορούν να αποβιβάζονται Αμερικανοί στρατιώτες στην Σούδα ή στην Αλεξανδρούπολη, λίγα χιλιόμετρα πιο πέρα η Τουρκία πιθανώς θα μπορεί να παραβιάζει τα ελληνικά κυριαρχικά δικαιώματα χωρίς αμερικανική παρέμβαση, διότι δεν υπάρχει καμία δέσμευση. Δέσμευση που εμείς να ζητάμε για να δώσουμε την ανανέωση ή την παρουσία στρατιωτικών δυνάμεων στην Αλεξανδρούπολη. Δέσμευση συνδρομής έστω σε περίπτωση παραβίασης δικών μας κυριαρχικών δικαιωμάτων. Δηλαδή δίνουμε χωρίς να παίρνουμε τίποτα, περί αυτού πρόκειται.

Τα ίδια, δυστυχώς βλέπουμε και έρχομαι σε αυτό που υπαινίχθηκα ως το μεγαλύτερο σκάνδαλο στα εξοπλιστικά μέχρι τώρα τουλάχιστον, δεν έχουμε δει ακόμα τι θα γίνει με τις κορβέτες και τις φρεγάτες, στην διαπραγμάτευση με το Ισραήλ, όπου η κυβέρνηση αποδέχτηκε την δημιουργία του Διεθνούς Κέντρου Αεροπορικής Εκπαίδευσης της Πολεμικής Αεροπορίας στην Καλαμάτα, συνάπτοντας

μια συμφωνία, που εκτός του ότι πετάει έξω την Πολεμική μας Αεροπορία, θα κοστίζει τουλάχιστον 1,8 δις, δηλαδή σχεδόν τα τριπλάσια χρήματα από αυτά που είχαν προβλεφθεί. Που εμείς ως κυβέρνηση είχαμε διαπραγματευθεί. Σε ένα άλλο πλαίσιο. Σε ένα πλαίσιο όχι να εκχωρήσουμε αλλά προχωρήσουμε με τις δικές μας δυνάμεις στην αγορά των αεροσκαφών, στη συντήρηση και στη λειτουργία του Κέντρου Εκπαίδευσης.

Μας είχαν έρθει παρόμοιες προτάσεις και σε εμάς. Ίσως όχι τόσο ψηλά, τέτοια μεγάλη φαντασία δεν υπήρχε, αλλά μας είχαν έρθει προτάσεις με διπλάσιο κόστος από αυτό που εμείς προβλέπαμε. Τις απορρίψαμε. Απορρίψαμε το 1,2 δις και έρχονται στο 1,8 δις και αναρωτιέμαι που βρισκόμαστε. Πιστεύουν ότι δεν θα υπάρξει έλεγχος ποτέ; Δεν υπάρχει αύριο;

Δεν θα υπάρξουν άλλες κυβερνήσεις, να μετρήσουν που ξοδεύτηκαν και γιατί αυτά τα χρήματα, του ελληνικού λαού και των φορολογουμένων;

Όλα αυτά χωρίς διαβούλευση με κανέναν, χωρίς να δοθεί ο απαραίτητος χρόνος για συζήτηση στην Ειδική Επιτροπή Εξοπλιστικών Προγραμμάτων και Συμβάσεων της Βουλής, όπου δεν τεκμηριώθηκε ποτέ και πουθενά ο λόγος για αυτή την εξόφθαλμα ασύμφορη για το δημόσιο συμφέρον επιλογή.

Καλά είναι αυτά που βγάζουμε διαρκώς για τα αλουμινάδικα και τα μπακάλικα, αλλά εδώ έχουμε δισεκατομμύρια, δεν έχουμε να κάνουμε με πέντε και δέκα και δεκαπέντε, είκοσι χιλιάδες αναθέσεις.

Παρόμοια στάση, βλέπουμε και σε σχέση με την Σαουδική Αραβία, όπου - κατόπιν αμερικανικής παρότρυνσης- στέλνουμε Patriot, εμείς, η μικρή Ελλάδα και 100 Έλληνες στρατιώτες να εμπλακούν σε μια επικίνδυνη διένεξη στη Μέση Ανατολή, εκτός οποιουδήποτε πλαισίου διεθνών οργανισμών.

Όπως δηλαδή πρόκειται να κάνουμε, όπως ορίζει η συμφωνία και με την Γαλλία στο Σαχέλ.

Τρίτον σημείο, εξίσου στρατηγικής σημασίας που αποκρυσταλλώνει αυτή τη μετατόπιση από πάγιες θέσεις της χώρας, ο κ Μητσοτάκης δεν προωθεί μια στρατηγική λύσης σε σχέση με τη διαφορά μας με την Τουρκία για την υφαλοκρηπίδα και την ΑΟΖ, παρά τα αντιθέτως λεγόμενα και τις διακηρύξεις του.

Μετά την εκλογή του Προέδρου Μπάιντεν, με πολύ ξεκάθαρο τρόπο τονίσαμε ότι χώρα οφείλει να αξιοποιήσει τις διεθνείς πιέσεις στον Πρόεδρο Ερντογάν, προκειμένου ο Τούρκος Πρόεδρος να αποδεχθεί έναν ουσιαστικό διάλογο στις διερευνητικές, με προοπτική τη Χάγη και την προώθηση των στρατιωτικών Μέτρων Οικοδόμησης Εμπιστοσύνης.

Χωρίς αυταπάτες ότι αύριο θα υπάρξει λύση και με σαφείς τις κόκκινες γραμμές μας, για δήθεν γκρίζες ζώνες και αποστρατιωτικοποιημένα νησιά, εμείς θα στηρίζαμε απολύτως έναν τέτοιο διάλογο.

Προτείναμε δε την διασύνδεση της Χάγης με τη διαπραγμάτευση για την αναθεώρηση της τελωνειακής ένωσης της Τουρκίας με την ΕΕ. Και το προτείναμε αυτό γιατί γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά ότι είναι μια τελευταία ίσως ευκαιρία. Η Τουρκία δεν έχει κανένα λόγο αν δεν έχει κάποιο αντίκρισμα να επιλέξει την δίκαιη

και ειρηνική επίλυση της διαφοράς μας στη Χάγη. Η Τουρκία δεν έχει κανένα λόγο διότι αισθάνεται πιο ισχυρή, διότι είναι μια χώρα που έχει αυξηθεί, διπλασιαστεί σχεδόν ο πληθυσμός της τα τελευταία χρόνια, το ΑΕΠ της και η στρατιωτική της ισχύς. Χάσαμε λοιπόν μια ευκαιρία. Επαναλαμβάνω χωρίς αυταπάτες, αλλά οφείλαμε να την διεκδικήσουμε αυτή την ευκαιρία.

Ο κ. Μητσοτάκης, βέβαια, δεν έκανε τίποτα τέτοιο. Επαναλαμβάνω παρά τα αντιθέτως λεγόμενα του. Θέλετε οι εσωτερικές εσωκομματικές ισορροπίες, θέλετε διότι δεν τολμά να φέρει ούτε την κύρωση των τριών Μνημονίων που έρχονται μαζί με τη Συμφωνία των Πρεσπών εδώ και ενάμιση σχεδόν χρόνο, διότι φοβάται και τρέμει τη δεξιά πτέρυγα του κόμματος του; Δεν ξέρω ποιος είναι ο λόγος, η ουσία όμως ποια είναι.

Η ουσία είναι ότι αποδέχθηκε και αποδέχεται να προχωρά ένας προσηματικός διάλογος χωρίς να αναγνωρίζει ότι αυτό συμφέρει μόνο την τουρκική πλευρά, τον κ. Ερντογάν και του αφήνει τα περιθώρια να αυξομειώνει την ένταση όπως τον συμφέρει.

Άφησε έτσι να περάσουν πολλοί μήνες κατά τους οποίους η Τουρκία θα μπορούσε να είχε πιεστεί προκειμένου να μπουν οι ελληνοτουρκικές σχέσεις σε πιο ειρηνική φάση και να μειωθούν οι εντάσεις.

Είναι σαφές λοιπόν, ότι εδώ μιλάμε για μια ριζική αλλαγή και στον τομέα της εξωτερικής και αμυντικής πολιτικής η οποία απομακρύνεται ξεκάθαρα από τις πάγιες θέσεις της χώρας.

Και αυτή η στρατηγική, είναι δυστυχώς πολλαπλώς επιζήμια για τη χώρα και τα συμφέροντα της.

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Για όλους αυτούς τους λόγους προσπάθησα να εξηγήσω.

Για τη βαθιά ανασφάλεια στην οποία έχει περιέλθει σχεδόν κάθε νοικοκυριό και κάθε μικρή και μεσαία επιχείρηση.

Για τις βαθιά ταξικές πολιτικές επιλογές που διευρύνουν ραγδαία τις κοινωνικές ανισότητες.

Για τη ριζική μετατόπιση από πάγιες θέσεις μας στην εξωτερική πολιτική και την επιλογή σε μια αλόγιστη κούρσα εξοπλισμών που μας γυρνάνε σε εποχές και σε πολιτικές που ευθύνονται για τη χρεοκοπία.

Για όλους αυτούς τους λόγους σας καλώ όχι μόνο να μη γίνουμε συνένοχοι, αλλά και να αντιταχθούμε σθεναρά στη κυβέρνηση του κ. Μητσοτάκη και στις επιζήμιες επιλογές της.

Η χώρα και η πλειοψηφία του ελληνικού λαού δεν έχει πια τίποτα θετικό να περιμένει από μια κυβέρνηση που κυβερνά με αδιαφάνεια και με γνώμονα τα συμφέροντα μιας μικρής μειοψηφίας προνομιούχων.

Η χώρα είναι προφανές ότι χρειάζεται μια νέα αρχή.

Μια νέα αρχή που ξεκινά από το τέλος της προπαγάνδας των ψεμάτων, το τέλος της εικονικής πραγματικότητας, της απροκάλυπτης διαφθοράς, της εκκωφαντικής έλλειψης ενσυναίσθησης για τα προβλήματα και την καθημερινότητα κάθε ελληνικής οικογένειας.

Μια νέα αρχή με μια σοβαρή, με μία σοβαρή ισχυρή προοδευτική κυβέρνηση που θα κλείσει πληγές και θα δώσει το δικαίωμα σε κάθε Έλληνα και κάθε Ελληνίδα να σχεδιάσουν τη ζωή και το μέλλον τους με ασφάλεια. Αυτός είναι στόχος μας και σε αυτή τη νέα αρχή σας καλώ να δείξουμε με δυναμισμό την παρουσία μας και μέσα στη Βουλή και μέσα στους αγώνες.

Να είστε καλά.